

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ZÁŘÍ 2009

č. 7

Návštěva Svatého Otce u nás.

Připravujeme se na setkání se Svatým Otcem. Píší o tom všechny noviny, mluví o tom nejrůznější lidé v televizi i obyčejní lidé na ulici, v hospodách či v domácnostech. Bude to významná a důležitá návštěva.

Co k tomuto tématu slyšíme? – „Kolik jenom bude ta návštěva stát! Kdo to zaplatí? Jak náročná bude ochrana bezpečnosti, bude potřeba více policistů než při návštěvě amerického prezidenta?

Kolik lidí navštíví papežskou mši, bude jich víc než na koncertu Madony?

Jak moc bude kvůli návštěvě omezena doprava, proč bude omezen provoz na dálnici?“ A pokud se někdo kromě všech těchto „podstatných“ záležitostí dotkne i konkrétní osoby papeže, tak co zaznívá? Poukazování na německou národnost a s tím související naši národní nedůvěru. A neustálé zdůrazňování členství v hitlerjugend, jako kdyby ti, co o tom mluví, nebyli kdysi u nás členy komunistického Pionýra, kde byla mnohem větší

možnost členství odmítnout. A občas zaznívá také srovnávání současného papeže s jeho předchůdcem, což by prý mělo vyznívat v Benediktův neprospěch, aniž by hodnotitel kteréhokoliv z papežů vlastně znal mimo mediální zprávy.

A jak se na papežskou návštěvu připravujeme my? Slyšeli jsme několik pastýřských listů našich biskupů. Již před několika měsíci byly rozdávány papežské obrázky s termínem návštěvy a modlitbou za její zdárný průběh. Modlíme se, ať už v našich kostelích či soukromě? Mlu-

víme o papeži, ale známe jej? A chceme jej znát? Vyšly už tři jeho encykliky. Kdo z nás je četl? Myslím, že by to byla nádherná a odpovídající příprava na setkání se Svatým Otcem – proniknout do jeho myšlenek při četbě těchto encyklik.

V neděli 27. září bude v Brně velká mše sv. s papežem. Mělo by to být velké setkání Církve u nás, proto nemají být jiné mše sv. ve farnostech. Ti, kdo nemohou do Brna, mohou prožít krásu této chvíle

společenství Božího lidu aspoň u televize. Překvapilo mě, jaké množství věřících lidí projevuje nezájem o osobní prožití papežské mše sv. přímo na místě. „Vždyť si mohu v klidu sednout k televizi a nemusím někam jezdit brzy ráno, nebudu muset stát dlouhé hodiny na místě, tlačit se v davech lidí. A kdoví, jaké bude počasí. A ještě..., a tohle..“

Není to příliš mnoho výmluv? A proč se nevymlouvá Benedikt XVI.? Přemýšleli jsme o tom, co to pro něj znamená, přijet k nám? Při jeho věku a zdraví to již jistě není jednoduché. Kolik kilometrů překoná a času věnuje on nám. A kolik jsme ochotni dát my? Čím jsme si vlastně tuto návštěvu zasloužili? Proč zrovna k nám? Je tolik různých zemí na světě. Nenašli bychom jiné země, které by si této

návštěvy vážily mnohem více? Asi k nám Svatý Otec nejede za odměnu. Říká se o nás, že jsme nejateističtější stát. A ještě se tím mnozí chlubí. Jak jsme přesvědčeni o své pravdě. „Nechce nás snad někdo přijet poučovat? Jakým právem?“

Svatý Otec nás nepřijíždí poučovat. I když by mohl. Jako náměstek Kristův nás přichází povzbudit, ujistit o Boží i své lásce, přichází se modlit s námi a za nás. Protože mu na nás opravdu záleží.

Budme vděční, snažme si již dopředu poznat papežovu osobnost třeba i přečtením některé jeho encykliky a upřímně se modleme, aby návštěva přinesla užitek nám i našemu národu.

O. Marian

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

DAR SPOLEČENSTVÍ

Generální audience Benedikta XVI.

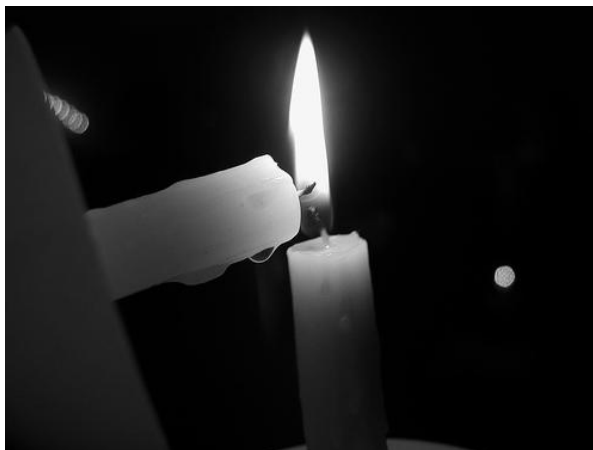
Apoštol Pavel přeje korintským křesťanům: „Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha s vámi se všemi!“ (2 Kor 13, 13). Tato slova, která jsou pravděpodobně ohlasem nauky rodící se církve, ukazují, jak se velkorysý a nezasloužený dar Otcovy lásky uskutečňuje v Ježíši Kristu a naplňuje ve společenství s Duchem svatým. Tato Pavlova věta vedle sebe staví tři paralelní skutečnosti – „milost Pána Ježíše Krista... lásku Boží... společenství svatého Ducha“ – a představuje tak Boží „společenství“ jako zvláštní dar Ducha, plod lásky darovaný

Bohem Otcem a milostí, jíž nás zahrnuje Pán Ježíš.

Ostatně slova, jež této pasáži v textu bezprostředně předcházejí, nás nabádají k tomu, abychom žili v bratrském společenství a spatřovali v „koinonii“ Ducha svatého nejen téměř osobní účast na božském životě, nýbrž logicky také „společenství“ mezi věřícími, jež sám Duch jako jeho původce a hlavní činitel vytváří a udržuje. (srov. Fil 2, 1). Dalo by se říci, že milost, láska a společenství, vztahující se ke Kristu, k Otci a k Duchu, jsou různé aspekty téhož Božího díla spásy, která činí z církve „lid shromážděný v jednotě Otce, Syna a

Ducha svatého (*San Cipriano De Orat. Dom., 23: PL 4, 536, cit. v Lumen gentium, 4*).

Myšlenka společenství jako účasti na trinitárním životě je zvláště silně osvětlena v Janově evangeliu, kde láska, jež spojuje Syna s Otcem a s lidmi, je zároveň vzorem a pramenem bratrského společenství, které má spojoval učedníky navzájem: „Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás (Jan 15, 12; srov. 13, 34). „Aby byli jedno, jako my jsme jedno“ (Jan 17, 21-22). Učed-

ník se již během pozemského putování může prostřednictvím společenství se Synem podílet na Jeho i Otcově božském životě: „Naše společenství je totiž s Otcem a jeho Synem Ježíšem Kristem“ (1 Jan 1, 3). Tento život ve společenství s Bohem a s ostatními lidmi je vlastně základem učení hlášeného evangeliem, pravým obrácením na křesťanství: „Co jsme tedy viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli společenství s námi“ (1 Jan 1, 2).

Společenství – plod Ducha svatého – je živeno eucharistickým chlebem (srov. 1 Kor 10, 16-17) a projevuje se bratrskými vztahy, v jakémsi předjímání budoucí slávy. Ježíš nás živí eucharistií, spojuje nás se Sebou, s Otcem, s Duchem svatým a mezi námi; tato síť jednoty objímá celý svět a předjímá svět budoucí. A tak je darem snadno pocíitelným i navenek, díky němu nezakoušíme samotu, neuzavíráme se sami v sobě a můžeme se účastnit lás-

ky, která nás spojuje s Bohem a mezi sebou navzájem. Je snadné pochopit, jak veliký je to dar, pomyslíme-li na všechna odloučení a rozpory, jež sužují vztahy mezi jednotlivci, skupinami i celými národy. „Společenství“ je opravdu radostnou zvěstí, lékem proti osamělosti, jež dnes hrozí každému z nás, drahocenným darem, díky němuž se cítíme přijati a milováni Bohem, v jednotě jeho lidu shromážděného ve jménu svaté Trojice; je světlem, které ozařuje církve jako zna-

mení vztyčené mezi národy: „Když tvrdíme, že máme s ním společenství, ale přitom žijeme ve tmě, lžeme a naše jednání není ve shodě s pravdou. Když však žijeme ve světle, jako on je ve světle, máme společenství mezi sebou“ (1 Jan 1, 6-7). Církve je tak i přes všechny lidské prohřešky, jež jsou součástí jejich dějin, úchvatným dílem lásky, vytvořeným proto, aby Kristovu blízkost mohl do konce věků pocítit každý muž a každá žena, kteří se s ním chtějí opravdu setkat. Prostřednictvím církve zůstane Pán vždy naším současníkem. Písmo svaté není záležitostí minulosti. Pán nemluví v minulosti, ale v současnosti, mluví dnes s námi, dává nám světlo, ukazuje nám naši životní cestu, poskytuje nám společenství, a tak nás připravuje a otvírá míru.

*Preložil J. Koláček, SJ
(Redakčně kráceno)*

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

Kostel Stolce sv. Petra a Památka sv. Pavla

po archeologickém průzkumu na Václavském náměstí

V zimních měsících letošního roku byl proveden před úpravou znojemských horních náměstí archeologický průzkum. Jeho nedílnou součástí je také tzv. Václavské náměstí, kde končilo předhradí hradu, na kterém stávaly kláštery minoritů a klarisek. Vědělo se, že na náměstí stával až do roku 1830 kostel s patrociniem „Stolec sv. Petra a památky apoštola Pavla“. Tato část města byla v uplynulých stoletích narušena demolicemi bývalých klášterních budov, a proto jsou zde očekávány nové archeologické nálezy.

Koncem února byly v prostoru kašny se sochou sv. Václava, přenesené na toto náměstí již roku 1857, odkryty základy presbytáře malého kostela. Našlo se pečlivě vyzdívané kamenné zdivo presbytáře a části lodě, založené na původním skalnatém terénu a část pohřebiště s kostrami lidí, žijících ve 12 století. Podle názoru archeologů pochází zdivo kostela z druhé poloviny 14. stol.

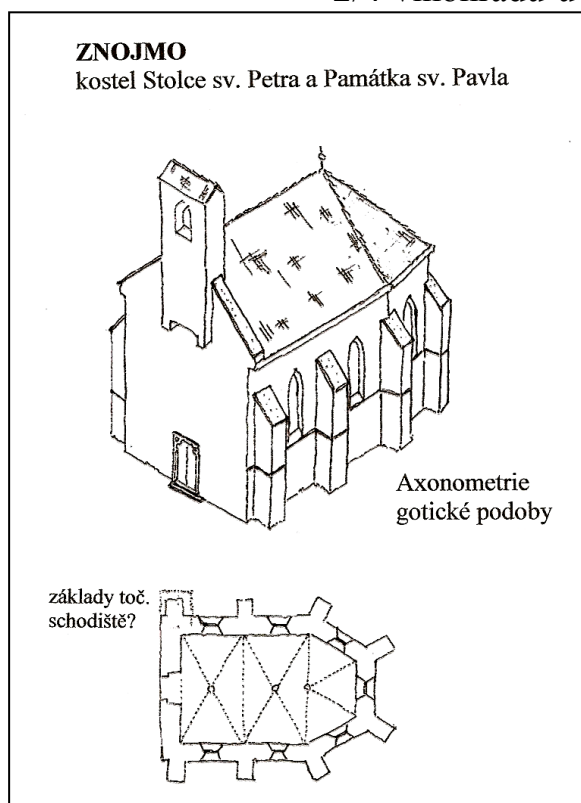
Tehdy při požáru města vyhořel roku 1335 i starý farní kostel sv. Mikuláše a o několik roků později byla zahájena stavba dnešní gotické lodě. Z té doby může pocházet i kostel na Václavském náměstí.

Původní kostel zasvěcený sv. Petru a Pavlu byl postaven na pohřebišti při cestě na tržiště a pochovávalo se tu ještě ve 12. století. Kostel byl poměrně malý, zaujímal plochu 9 x 12 pražských loktů (cca 7 x 9 m). Mimo základů kostela a okolních domů nebyly zatím nalezeny žádné kamenné prvky výzdoby.

Znojemští měšťané pamatovali během času na opravy a údržbu četnými dary. Nejstarší dar je zaznamenán k r. 1420, kdy zlatník Ota dal na světlo a mše svaté 6 hřiven; r. 1450 daroval měšťan Petr z Čule 2/4 vinohradu u Stošíkovic a 1/4 vinohradu u Sedlešovic. Z výnosu obou mělo připadnout 10 kop na opravu kostela. Roku 1457 se připomíná samostatný kaplan Augustin; r. 1458 daroval sklenář Václav Kadelna kostelu 1 kopy grošů a 100 okenních tabulek; r. 1495 stolař Pavel 1 kopy grošů a r. 1496 pekař Alfred Knofloch stříbrný osmnáctilový pohár na zhotovení kalicha.

Kostel byl větší příslušný ke kostelu sv. Mikuláše, r. 1580 však zavedla městská rada české protestantské bohoslužby. Obrat nastal ale po bitvě na Bílé Hoře.

Jaká byla podoba kostela? Byla to menší volně stojící budova s opěrnými

pilíři osvětlovaná asi 7 okny. Vchod byl ve štítu na západní straně. Zdivo štítu bylo vyvedeno nad střechu kostela a v nadezdívce byl osazen malý zvon. Po třicetileté válce byla ke kostelu přistavena barokní loď a vystaveno propojení na nový barokní klášter Klarisek. Nová podoba kostela je zachycena na několika střeleckých štítech panoramatu Znojma z roku 1683 a na kresbě ze sbírky Andrease z Hoferů z r. 1728.

Při reformách císaře Josefa II. koncem 18. století byl kostel r. 1782 označen

jako přebytečný. Od r. 1786 byl objekt využíván jako sklad soli, později jako sklad hasebního zařízení. Protože překážel jízdám měšťanů do nového divadla v bývalé modlitebně klarisek, byl roku 1830 zbořen. Na jeho místo postavilo město r. 1857 kašnu se sv. Václavem, která původně stála na Horním náměstí při Kovářské ulici.

V. Pavlík

CHARITA

Konečné výsledky akce „Cihla“

Desátý ročník této celonárodní sbírky probíhal na Znojmsku již podruhé a to 1.6. na Horním nám. v rámci Dětského dne pořádaného Městem Znojmem a dále v Albertu a Intersparu. Další termíny byly 10.7., 14.7. a 22.7. na ulici Obroková, v Albertu a Intersparu. Tentokrát se akce Cihla stala součástí hudebního festivalu Hudba Znojmo 2009.

Celková vybraná částka činí **20.072 Kč**, což znamená, že se prodalo celkem **200 cihel**. Výtěžek této akce bude použit na projektovou dokumentaci Chráněného bydlení. „*Chráněné bydlení při OCHZ je určeno především pro lidi s mentálním postižením, kterým pomůže s jejich dalším osamostatněním. Potřebnou jistotu k téměř samostatnému bydlení jim dodá vhodná podpora.*“ uvedla vedoucí Ateliéru Samuel Jana Svobo-

dová a dodává „*tímto krokem se tyto lidé opět přiblíží k normálnímu životu v běžné společnosti, kdy mladý člověk odchází od rodiny a staví se na své vlastní nohy.*“

„Akce cihla“ je veřejná sbírka, která má za cíl podporu rozvoje neústavních sociálních služeb. Proč název „cihla“? Základním pilířem sbírky je prodej speciálních benefičních cihel. Každý kdo si cihlu zakoupil, stokorunou pomůže lidem s mentálním postižením na cestě k samostatnosti. Pro ty, kdo si nestihli cihlu koupit, ale přesto chtějí pomoci, je otevřeno sbírkové konto (č. účtu: 4200888989/6800 vedený u Volksbank CZ, a. s.), kam mohou posílat své příspěvky.

Evžen Adámek ředitel Oblastní charity Znojmo o sbírce říká: „Děkujeme všem, kdo se podíleli na této akci. Především starostovi Ing. Petru Nezvedovi, který převzal nad celou sbírkou záštitu, dále

Mgr. Jiřímu Ludvíkovi, všem dárcům, dobrovolníkům a zaměstnancům.“

Veronika Miholová

Povodně 2009

Koncem měsíce června letošního roku postihla oblasti Jižních Čech a Olomouckého kraje povodeň. V neděli 27.6.2009 byly olomouckým hasičským záchranným sborem povolány na pomoc postiženým lidem i krizové týmy Diecézní charity Brno. I Oblastní charita Znojmo neprodleně vyslala 5 členů svého krizového týmu, kteří zasahovali na Jesenicku. Vypomáhali s evakuací osob, poskytovali psychosociální pomoc a sociálním šetřením. „*Každý den vstáváme brzy ráno a na lůžko uléháme před půlnocí. Na starosti máme 12 obcí. Pomáháme lidem, kteří jsou v úzkostných nebo agresivních stavech, komunikujeme s lidmi, kteří trpí psychickými poruchami. Když je třeba, poskytujeme odbornou zdravotní pomoc. Svůj postup konzultujeme s psychologem od hasičů, s kterým máme dvakrát denně porady. Složitější případy předáváme odborným psychologům. Po celou dobu jsme neustále připraveni pomoci při náhlé evakuaci.*“ dodává člen krizového týmu Oblastní charity Znojmo Ludvík Mihola. K tomu Ludvík Mihola dodává: „*V Bernarticích, kde jsme byli ubytováni, se o*

kritickém víkendu lidé těšili na pouť, ale sváteční den změnila velká voda v tragédii“. Krizový tým působil v povodňové postižené oblasti až do 15. července 2009. V srpnu se někteří členové týmu vrátili, aby se přesvědčili, jak se lidé s jejich pomocí, vyrovnali s následky povodní.

Ludvík Mihola

Pozvánka na výstavu

Srdečně Vás zveme na výstavu s názvem **Ta kvítka z Hradiště**. Výstava potrvá **od 2.9. do 17.9.2009 ve Svatováclavské kapli ve Znojmě**. Pořadatelem je Denní stacionář sv. Damiána ve spolupráci s Ateliérem Samuel. K vidění budou polštářky, výrobky z překližky a keramika. Vše je zaměřeno na květiny.

Pozvánka na Den Charity

Srdečně Vás zveme na akci **Den Charity**, která se bude konat **25. 9. 2009**. Tato akce je zaměřena na prezentaci činnosti Oblastní charity Znojmo. Propagační stánek bude umístěn u OD Dyje **od 14:00 do 17:00**. Kromě toho se můžete dozvědět spoustu dalších důležitých informací týkajících se činnosti a rozvoji Oblastní charity Znojmo.

Veronika Miholová

DOPIS NEMOCNÝM - nejen nemocným

ŠTĚSTÍ NENÍ TŘEBA HLEDAT Co tedy dělat?

Člověk má podivnou schopnost hledat věci na nepatřičných místech. Domnívá se například, že bude spokojen, až si

opatří nové ..., až bude mít víc času na ... . A přestože stále znovu zakouší, že tyto věci jeho srdce na dlouho neuspokojí, ve

shánění pokračuje. Pořád se chytá nových nadějí, které ale vedou k dalším zklamáním.

Je ale omyl domnívat se, že štěstí je mimo nás. Štěstí je v našem nitru! „Boží království je mezi vámi“, říká Ježíš (Lk 17,21). Šťastnými nás tak nemohou učinit žádné věci. Hluboko v srdci každého z nás je chrám Boží, jehož láskou jsme obklo-

peni. Není tedy třeba štěstí „hledat“. Stačí si uvědomit, že tento poklad nosíme v sobě a obrátit svou pozornost k němu. Bůh žije v našem nitru. Zapomněli jsme na to.

Naše bohatství je v tom, že zůstaneme s Bohem a přestaneme hledat štěstí mimo sebe.

(Podle W. Stinissena)

ROK SVATÉHO PAVLA - 2008/2009

MISIJNÍ CESTY SV. PAVLA

První misijní cesta

1. Šavel pronásleduje první křesťany všude, kde na ně narazí. Proto se chce dostat do Damašku, kde už je mnoho křesťanů. Na cestě je oslepen světlem z nebe, slyší hlas. Setkává se s ním Kristus. Šavel oslepne: *Sk 9,1-9*

2. V Damašku je Pavel pokřtěn Ananiášem. Opět vidí a káže o Ježíšovi. Brzy však musí utéci. Křesťané mu pomáhají při útěku, v noci ho pustí v koši z městských hradeb: *Sk 9,17-25*

3. V Syrské Antiochii dostává Šavel spolu s Barnabášem požehnání. Oba jsou vysláni jako misionáři k cizím národům: *Sk 13,1-3*

4. Na ostrově Kypru diskutuje Šavel u římského místodržitele s kouzelníkem. Říman neposlouchá kouzelníka, ale hluboce se ho dotýká Šavlova řeč. Šavel se od této chvíle nazývá Pavel: *Sk 13,4-1*

5. Přes Perge cestují Pavel a Barnabáš do Pisidské Antiochie. Tam se jim podaří založit velkou obec křesťanů: *Sk 13,13-48*

6. V Lystře uzdraví Pavel chromého člověka a je uctíván jako bůh. Jupiterův

kněz mu chce dokonce obětovat býky. Pavel to zděšen odmítá: *Sk 14,8-18*

7. Brzy nato přicházejí Židé z Lystry, kteří popudí lid proti Pavlovi. Napadnou ho a kamenují. Zůstane ležet v bezvědomí, přesto však vstane a odchází s Barnabášem domů: *Sk 14,19-20*

8. V Jeruzalémě zastává Pavel ohledně správné nauky názory, které se liší od názorů křesťanů, pocházejících ze židovství. - Pavel je podruhé vyslán na cestu spolu s Barnabášem, Judou a Silou: *Sk 15,4-27*

Druhá misijní cesta

V Syrské Antiochii se Barnabáš a Pavel dostávají do sporu. Rozcházejí se. Pavel jde se Silou do Lystry, tam se seznámí s Timotejem, který ho doprovází na jeho další cestě: *Sk 15,36-16,7*

9. V Troadě má Pavel v noci vidění: Nějaký muž ho prosí, aby přišel do Makedonie: *Sk 16,8-10*

10. Pavel se plaví lodí do Filip, bydlí u zámožné židovské obchodnice s látkami Lydie, která se stane křesťankou. Pavel a Silas jsou brzy zatčeni jako lidé, vyvolá-

vající nepokoje, jsou zbičováni a uvězněni do klády. Po zemětřesení uvěří žalárník v Boha. Oba jsou propuštěni z vězení: *Sk 16,12-40*

11. I v Soluni popuzují Židé proti Pavlovi, takže se nemůže zdržet déle. Židé v Beroji mu však pozorně naslouchají. Nechává tam Silu a Timoteje, sám jde do Athén: *Sk 17,1-15*

12. V Athénách hovoří Pavel o Bohu, který byl pro Athéňany ještě neznámým bohem. Řeční filozofové se mu vysmívají: *Sk 17,16-34*

13. V Korintu Pavel bydlí a pracuje u židovských manželů Akvily a Priscilly. Snaží se přesvědčit Židy i Řeky. Někteří Židé ho však přivedou před soud. Římský místodržitel se zdráhá hrát si na soudce. - Po půl druhém roce se Pavel vrací domů: *Sk 18,1-4 a 12-22*

Třetí misijní cesta

14. Dva roky se zdrží Pavel v Efezu. Mnoho křesťanů, kteří se předtím zabývali magií, spálilo své knihy (svitky). - Došlo však také k nepokojům kvůli nové Pavlově nauce. Stříbrotepec Demetrios vidí, jak Pavel poškozuje jeho obchodování: *Sk 19,18-20 a 23-38*

15. Pavel se zdrží tři měsíce v Řecku a Makedonii, na zpáteční cestě se pak dostává do Troady. Tam vypadne jeden mladík z okna a zůstane ležet jako mrtvý. Pavel ho vrátí do života: *Sk 20,1-12*

16. V Milétu prosí Pavel představené efezské obce, aby za ním přišli. Naposledy

se s nimi loučí, protože tuší, že ho čeká pronásledování a uvěznění: *Sk 20,17-38*

17. V Jeruzalémě je Pavel zatčen římským velitelem, je tak zachráněn před rozvášněným davem. Římané chtějí Pavla propustit, Židé však protestují. Dokonce se pokusí zavraždit ho: *Sk 21,27-36 a 23,12-22*

18. Jako římský občan je Pavel dopraven se stráží do Cesareje k římskému místodržiteli Felixovi. Tam zůstává dva roky ve vězení. Židé opět žádají pro Pavla trest smrti, tu se Pavel odvolá k císaři. Nový místodržitel Festus ho posílá do Říma: *Sk 23,23-2j,12*

Cesta do Říma

19. Loď se spoutaným Pavlem se u ostrova Kréty dostane do silné bouře. Pavel povzbuzuje námořníky během několikanásobného ohrožení na moři: *Sk 27,1-25*

20. U ostrova Malty narazí loď na mořské dno. Všichni lidé, kteří byli na palubě, se zachrání. Na ostrově uštkne Pavla had. Uštknutí zůstane bez následků. Pavel uzdraví několik nemocných: *Sk 27,39-44 a 28,1-10*

21. Po třech měsících se Pavel plaví přes Rhegium do Puteolu a odtud je pěšky přiveden do Říma. Smí si vyhledat soukromé ubytování s vojáky, který ho hlídá. Dva roky může bez překážek hovořit o Ježíši Kristu: *Sk 28,11-31*

(Z knihy: T. Špidlík Apoštol národů svatý Pavel)

KŘESŤAN A SVĚTOVÁ KRIZE

Nastal zmatek, ale v nás je důvěra

Křesťané prošli za totality krizí svobody. Mnozí obstáli. Teď zase čelí krizi hospodářské. Její možné příčiny odhalil už

apoštol Pavel: „Kořen všeho zla je láska k penězům“ (1 Tim 6, 10). Peníze jsou hodnota, kterou člověk potřebuje jako podloží

důstojného života, jako pomůcku, ne jako cíl. Důstojný život člověka nezávisí na značkovém oblečení, ani na modelu auta či vlivné známosti. Křesťan to chápe, ale jeho děti už často ne. Víc a víc – to je svůdné heslo doby. Čím máš víc peněz, tím více možností i moci – skončíš pýchou, tj. ztrátou soudnosti.

Je třeba silně veslovat proti proudu, aby člověk přijal první zásadu Kázání na Hoře: „Blažení, kdo mají ducha chudoby“. Nato čte další kapitolu Matouše, doví se o své zodpovědnosti, a končí pokorou - uznáním svých hranic.

Současná ekonomická krize ověřuje pravdu evangelia, proto křesťan nemůže ani dnes být překvapen. Naopak: je připraven na následky krize. Ví, jak žil Kristus, jak František z Assisi, matka Tereza... Ví, jak žije Třetí svět, 70% lidstva.

Naše děti nemusejí jezdit na hory s drahým vybavením, rodina nepotřebuje dovolenou v Karibiku, obléknout se lze i v sekáči, vyhnout se drahým výstřednostem. Naše děti jsou spokojeni s tím, co mají, s tím, co stačí ke skromným životním ra-

dostem. Křesťan nemusí hledat pomoc u kartářky či věštce. V této době má možnost uskutečnit naplno zásady evangelia. I v Osvětlení se Židé modlili a nepřestali být Izraelity.

Podle Marxe je náboženství důsledkem špatných hospodářských vztahů. Je to však opačně, protože „duchovní postoje určují hospodářské chování“ (Benedikt XVI.). Bez Ježíšových zásad člověk zamění stupnici hodnot nebo ji úplně postaví na hlavu: na vrchol se dostanou peníze a láska je tlačena do prachu země. Děje se to nenápadně, člověk je proti tlaku okolí jakoby bezbranný. Je jako loď bez vesel a plachet, vydaná větrům.

Denně se modlíme u stolu Páně: „Ať žijeme v bezpečí před každým zmatkem!“ Zmatek nyní nastal, ale v nás je důvěra. A s ní i dnes obстоjíme.

Jan Rybář

MLÁDÍ SV. KLEMENTA MARIA HOFBAUERA

Přednáška – Znojmo, děkanství u sv. Mikuláše – 15.3.2009 (dokončení)

Svatý Klement viděl v té době tolik bídy tělesné i duchovní, že pocítoval hlubokou potřebu to všechno v tichosti zpracovat a předkládat Bohu. A tak se znovu vydal se svým přítelem Kunzmannem roku 1771 na jih. Nejvíc ho přitahovala poustevna, kterou poznal v romantické divoké krajině u Tivoli nedaleko Věčného města. Bylo to zároveň i mariánské poutní místo zvané Quintilio-

lo. Oba naši poutníci dorazili konečně po dlouhé cestě do Tivo

li. Tamní biskup, pozdější papež Pius VII., je podrobil přísné zkoušce. Potom jim oblékl poustevnický šat a dal jim nová jména. Jana Hofbauera pojmenoval Klementem podle biskupa a mučedníka Klementa z Ankyry, Peter Kunzmann dostal jméno Emanuel. Tato jména si už oba ponechali až do smrti.

Klement zůstal v Quintiliolu půl roku a tuto dobu považoval za nejkrásnější etapu svého života. Pokládal ji za základní noviciát, velmi rád o ní vždy znovu vyprávěl. Tehdy se mohl modlit a obírat svými myšlenkami podle chuti a přání srdce. Ovšem jeho velká touha už z dětství – stát se knězem – převyšovala všechno ostatní. Ne pekařem ani poustevníkem, ale knězem. Chtěl získávat duše pro Boha!

Po návratu na Moravu navštěvoval opět klášterní školu v Louce až do roku 1777. Přesně nevíme, za jakých okolností skončil jeho pobyt v premonstrátském klášteře, jisté však je, že bílý hábit mnichů řehole sv. Norberta ho nelákal. Zřejmě i smrt jeho dobrodince opata Řehoře Lambeka vedla k tomu, že Loucký klášter nakonec opustil. Dosažení potřebného vyššího vzdělání bylo v nedohlednu, k tomu mu chyběly potřebné peníze. Bylo mu v té době už hodně přes 20 let a teď stál před rozhodnutím, co dál. Knězem se stát nemohl, chtěl tedy sloužit Bohu alespoň jako poustevník.

Srdce ho teď táhlo znovu do Říma. Oblékl tedy poustevnický šat a vydal se zase k jihu. Nejdříve zamířil do nejslavnějšího poutního místa v Rakousku – do Mariazell. Lidé ho považovali za kapucína a tak se na něj obraceli s různými starostmi. Jednou k němu přivedli i jakousi mladou dívku, která se prý chce stát řeholnicí. Jenže v Rakousku to tehdy nebylo možné, protože tam panoval duch osvícenství, které klášternímu životu nepřálo. Klára ovšem neměla cestovní pas. Klement ji tedy pozval, aby s ním a dalšími dvěma studenty, kteří rovněž chtěli vstoupit do kláštera, putovala do Itálie. Jak byl v té věci bezstarostný, vidíme z toho, že jí po-

radil, aby se převlékla do mužských šatů a nebyla tak nápadná.

Jenže milá dívka se vžila do této nové role tak, že z ní nakonec nechtěla ani vyjít. Před oběma studenty ji hrála dokonale, takže oni si často ani neuvědomovali, koho vlastně mají před sebou. Když dorazili do Říma, Klement ji zavedl do kláštera k německým sestřám. Tam však Klára prohlásila, že to všechno je jen hra a že s ní Hofbauer ztropil takový žert. Pro něj to bylo jako rána do hlavy, a proto se rozhodl ji odvést ještě s jedním studentem zpět do její domoviny. V Korutanech už utratili poslední peníze, a tak jim Klement oznámil, že si bude muset teď vyprošovat jídlo a nocleh každý sám. Dívka se zdráhala, ale tu už on neovládl svou vznětlivou povahu a ohnal se po ní holí. Klára našťěstí utekla, a tak k výprasku nedošlo. Oba muži pak pokračovali v cestě na sever sami.

O tehdejších politických poměrech v rakouském mocnářství, které už tenkrát mělo charakter policejního státu, svědčí následující událost jako dohra popsaneho dobrodružného románu. Teprve v roce 1817, tedy asi po čtyřiceti letech, vyhrabal jakýsi prohnáný detektiv starou zprávu a celá mašinérie císařské policie se dala do pohybu. Klára Kurzmannová byla důkladně vyšetřována a stará aféra mohla mít pro sledovaného kněze, tehdy už prošedivělého, neblahé následky. Svědčí o tom úřední protokol. Nebyla to předzvěst metod totalitních režimů, které jsme u nás později zažili?

Vraťme se však zase zpět asi do roku 1778.

Další krátká etapa v pestrém životě našeho světce se odehrála jen kousek od

jeho rodiště. S pomocí svého bratra Heřmana si vystavěl v lese u Milfroně – dnešní obce Dyje mezi Znojmem a Tasicemi – pravděpodobně na rodinném majetku, poustevnu. Toto místo si vyvolil proto, aby mohl často chodit do tamního kostela, kde od pradávna uctívali poutníci sochu bičovaného Spasitele přivázaného ke sloupu. Často pak putoval kajícně do Milfroně s těžkým křížem na rameně. V poustevně vybízel i příchozí, aby vedli ctnostný život. Brzy tam však neměl klid, a tak se ucházel u zemské správy o uvolněné místo poustevníka poblíž Bítova, kde se jeden kněz společně s poustevníkem starali o poutní kostel. K vyřízení žádosti

už však nedošlo, protože osvícenský císař Josef II. tento způsob života neustále omezoval, až ho nakonec zakázal. Sv. Klement si musel tedy hledat novou obživu. Práci našel opět jako pekař v rodišti svého otce, v Moravských Budějovicích, kde měl příbuzné a které už znal z dětství. Tam pobyl asi jeden rok a nato odešel do Vídně.

Tím definitivně skončilo období jeho mládí, které převážně prožil ve svém rodinném kraji na Znojemsku a které prostřídal náročnými cestami neúnavného poutníka.

Ing. Jan Kalný

K ZAMYŠLENÍ

Pastor George Thomas, který v malém městečku v Nové Anglii vedl svůj sbor, přišel jednou v jedno velikonoční nedělní ráno do kostela a nesl rezavou, zkřivenou starou ptačí klec, kterou položil vedle kazatelny.

Více lidí v údivu nadzdvihlo obočí, když pastor začal mluvit. Říkal, jak se včera procházel po městě a uviděl naproti chlapce, který nesl tuto klec. Byli v ní tři malí ptáčci, třesoucí se chladem a strachem.

Zastavil ho a zeptal se: " Co to tam máš, synku? "

" Jen pár starých ptáků, " odpověděl.

" Co chceš s nimi dělat? ", zeptal se pastor. " Sebrat je domů a hrát si s nimi, " odpověděl. " Budu je dráždit a vytrhávat jim peří, aby se porvali. Vsadím se, že se dobře pobavím. "

" Ale dřív nebo později jich budeš mít dost a přestane tě to bavit. Co uděláš potom? "

" Ale, mám i pár koček, " řekl malý chlapec. " Rádi si na nich pochutnají, dám ty ptáky jim. "

Pastor na moment ztichl. " Kolik chceš za ty ptáky, synku? Ani nezpívají - a vůbec nejsou pěkní! "

„Kolik? " Znovu se zeptá pastor.

Chlapec si ho přeměří, jako by byl blázen a říká: "10 dolarů! "

Pastor sáhl do kapsy a vytáhl deseti-dolarovku. Dal ji chlapci do ruky a ten zmizel rychle jako blesk.

Pastor zvedl klec a nesl na konec aleje, kde byl strom a malý trávník. Položil ji na zem, otevřel dvířka a klapáním na mřížku klece přesvědčil ptáčky, aby vyletěli. Pustil je na svobodu.

To vysvětlilo přítomnost klece na kazatelny.

Potom pastor začal Vyprávět tento příběh:

Jednoho dne mluvil Ježíš s d'áblem. Satan se právě vrátil z Rajské zahrady a

škodolibě se vychloubal: "Tak, Pane, právě jsem nachytl plný svět lidí. Nastavil jsem past, starou návnadu, věděl jsem, že neodolají. Mám je všechny!"

" Co s nimi budeš dělat? " zeptal se Ježíš.

Satan odpověděl: " Chaa, budu si s nimi hrát! Budu je učit jak se ženit a rozvádět, jak se mají nenávidět a škodit si, naučím je pít, kouřit a proklínat. Naučím je jak vynalézt pušky a bomby a navzájem se zabíjet. Už se těším na tu zápravu! "

" A co uděláš potom? " zeptal se Ježíš. " Zabiji je! " hrdě se vypnul Satan.

" Kolik za ně chceš? " zeptal se Ježíš.

" Snad bys ty lidi nechtěl?! Není v nich ani špetka dobra. Když si je vezmeš, budou tě jen nenávidět. Poplivají tě, budou Tě proklínat a zabijí tě! Určitě je nechceš! "

" Co za ně chceš? " zeptal se znovu.

"Každou tvou slzu a všechnu tvou krev." Řekl Satan.

Ježíš řekl: " Máš to mít! " a zaplatil.

Pastor zvedl klec, otevřel dveře a odešel od kazatelny.

ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ

I když zpytování svědomí je důležitější než meditace, jedno bez druhého ztrácí smysl. Meditace, jako každodenní setkání s evangeliem, nás činí citlivými na Ježíšova ducha, učí nás myslet a jednat jako On. A zpytování svědomí je zase důvěrným cvičením, kdy si uvědomujeme, jak nám to v běžném, každodenním životě jde.

Zpytování svědomí nás učí „hledat Boha ve všech věcech“ a „všechny věci v Bohu“. Jedná se o to, hledat Boha, který je mým Pánem, přítelem, někým, kdo chce se mnou sdílet můj osud, kdo sdílí se mnou moje dny... Je to pohled na Boží přikázání jako na dobro, jako na rady vedoucí k pravdivosti, smyslu a životu samému...

Podstatou života jsou vztahy. Vztah přátelství roste a prohlubuje se opakovaným stykem s druhými. Je třeba, abychom druhou osobu poznávali, sdíleli s ní svůj čas, abychom se naučili ji důvěřovat.

Nejpřirozenějším způsobem je spolu pobýt, promluvit si. S Bohem se to děje v rozhovoru, kterému říkáme modlitba. A proto je modlitba vždy setkání dvou osob. Svatý Ignác má pro modlitbu meditace svou metodu, která má svou strukturu. Ta nám pomáhá držet se toho, o čem chceme uvažovat. Vždy však začíná uvědoměním si přítomnosti Boží a končí modlitbou Otče náš. Zpytování svědomí má v Ignácově knize Duchovních cvičení podobnou strukturu. Obsahuje pět bodů: První je: Děkovat Bohu, našemu Pánu, za přijatá

dobrodiní. Druhý: Prosit o milost, hříchy poznat a zbavit se jich. Třetí: Vyžadovat od duše počet nejdříve z myšlenek, potom ze slov a nakonec ze skutků, od hodiny vstávání až do přítomného zpytování, hodinu za hodinou, dobu za dobou... Čtvrtý: Prosit Boha, našeho Pána, o odpuštění chyb. A pátý: Předsevzít si polepšit se s jeho milostí. Zakončit pak můžeme nějakou ústní modlitbou, např. modlitbou Otče náš.

Při pohledu na těchto pět bodů si lehko uvědomíme, že čtyři z nich (1., 2., 4. a 5.) jsou v přímém rozhovoru s Bohem a jen jeden jediný, třetí bod je momentem, kdy se díváme na to, co se během dne stalo; ovšem i tento bod konáme v Boží přítomnosti a s jeho milostí. Zpytování svědomí je tedy modlitba v pravém slova smyslu, jinak řečeno, je to „modlitba v pěti bodech“.

Dynamika zpytování spočívá v procesu spočívajícím ve třech krocích: zpytovat–chápat–volit. Na počátku procesu je třeba nejprve shromáždit údaje o vlastním jednání, o druhých, o Božích dotycích. Potom hodnotíme rozdíly a reflektujeme naši zkušenost. Ignác z Loyoly se často

během dne zastavoval, aby uvažoval a hodnotil myšlenky, hnutí, slova, setkání, činy... Třetím důležitým krokem je pak volba, rozhodnutí o tom, jak budeme žít.

Jsou určité zásady, kterých je třeba se držet. Zpytování svědomí se činí vždy ve dvou. Na jedné straně stojím já, na druhé Bůh a jeho milost. Obsahem této modlitby tedy je vztah k Bohu, naše činy, to, co se děje v nás a kolem nás, naše myšlenky, důvody, vnitřní hnutí, náklonnosti, stavy vůle, touhy... Připamatováváme si to, co se stalo v minulosti a díváme se na to. Konáme to důkladně, ale bez skrupulí. Je užitečné uvědomit si a probádat proces celé naší zkušenosti, počátek, střed i závěr.

Zpytování svědomí nás učí rozlišovat naše osobní zkušenosti, učí nás bojovat proti tomu, co nevede k životu, a dává nám jistotu, že na život nejsme nikdy sami.

*P. J. Adamík TJ – převzato z internetu
(Vybral IJK)*

NÁVŠTĚVA PAPEŽE VE DNECH 26. - 28.9.2009

Podle přání o. biskupa Vojtěcha nebudou v neděli dopoledne 27.9. mše sv., aby se všichni mohli zúčastnit mše sv. s papežem v Brně nebo sledovat návštěvu v televizi. U sv. Mikuláše bude mše sv. v neděli pouze večer v 17 hod, stejně tak v pondělí na svátek sv. Václava

mše sv. u sv. Mikuláše pouze večer v 17 hod.

Autobus do Brna vyjede ze Znojma v neděli v 6 hod ráno – Vídeňská pod mostem, Palackého ul., lázně. Na autobus je potřeba se přihlásit ve farnosti nebo u Orla. Pro autobusy jsou zajištěné místenky do sektorů před oltářem. Autobusy budou parkovat asi na dálnici a pak asi 1,5 – 4 km pěšky. Sedačku je třeba vzít si s se-

bou, stejně tak pláštěnku, deštníky se nedoporučují, protože pak není vidět.

Ti, kteří pojedou vlastními auty dostanou také místenky v domácích farnostech, místenky však budou na místě i pro ty, kdo je nebudou mít předem. Parkoviště pro osobní auta budou vzdálenější, z parkovišť pro osobní auta i ze středu města bude jezdit kyvadlová doprava.

Budou k dispozici i místenky do Staré Boleslavi.

Mše sv. v Brně na Mezinárodním letišti Brno-Tuřany začíná v 10 hod, předprogram již od 6,30 hod.

Mše sv. ve Staré Boleslavi začíná v 9,45 hod.

Další informace k papežově návštěvě

Na bohoslužbu do Brna přijede i biskup z Bangladéše

Zatím nejvzdálenější host, který přijede do Brna na bohoslužbu se Svatým otcem Benediktem XVI. je bangladéšský biskup Paul Ponen Kubi C.S.C.

Svatý otec požehná v Brně základní kameny pro novostavby chrámů

Organizační záležitosti týkající se základních kamenů pro církevní stavby nejen z České republiky, ale i ze zahraničí, má na starosti R.D. Milan Vavro z přípravného týmu pro liturgii.

V Brně zazní Koncert naděje

Biskupství brněnské připravilo v souvislosti s návštěvou Svatého otce Benedikta XVI. v Brně Koncert naděje.

Režisér Jiří Strach promluví v Brně o naději

Režisér Jiří Strach, známý jako „Lotrando“ ze známé pohádky Lotrando a Zubejda, je jeden z hostů, kteří vystoupí v dopoledním programu před bohoslužbou Svatého otce Benedikta XVI. v Brně v neděli 27.9.2009.

Česká televize nabídne přímé přenosy z návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v České republice

Česká televize se bude ve své programové nabídce intenzivně věnovat návštěvě papeže Benedikta XVI. v České republice.

Bližší informace na

<http://www.biskupstvi.cz/papezvbrne>

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 6 h u **Mnišek domini-kánek je mše svatá** s možností účasti věřících.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii .

- Každou neděli po mši sv. v Přímětích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou první neděli v měsíci je v 9 h u sv. Kříže v kapli sv. Dominika **latinská mše sv. dominikánského ritu**; vchod kostelem.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby matek**.
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích je příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h mše sv. **s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600

PŘIPRAVUJE SE

- 1.9. u sv. Kříže u dominikánů ve všední dny budou **opět ranní mše sv. v 6.45 h**.
- 2.9. v 16.30 h v kapitulním sále dominikánského kláštera přednáška PhDr.

Efréma Jindráčka, Ph.D. z cyklu **Křesťanská mystika – jako normální cesta ke svatosti**.

- 3.9. ve 20 h u sv. Mikuláše hodinová **adorace** před 1. pátkem.
- 4.9. **první pátek** – adorace a zpověď u sv. Mikuláše od 14 h.; ve školním roce každý pátek mše sv. v 17 h.
- 5.9. **první sobota** v 18.00 hod v Hl.Mašůvkách **měsíční pouť** spojená s poděkováním za úrodu; v 15 h německá mše sv. v kostele, v 17.30 h průvod s hudbou a s dary úrody od kapličky v Plenkovicích; v 18 h modlitba růžence v Lurdské jeskyni a v 18.30 h poutní mši sv. celebruje Mons. Dr. Karel Simandl; autobus odjíždí ze Znojma v 17 h;
- 6.9. v kostele sv. Kříže u dominikánů **poutní slavnost Narození Panny Marie**; mše sv. jako v neděli.
- 6.9. **sbírka na církevní školy**
- 7.9. v 18 h poutní slavnost v kostele sv. Kříže je svátek **Narození Panny Marie**.
- 11.9. **Znojenské vinobraní** v 17 h u sv. Mikuláše **mše sv.** ve 21 h u sv. Jana Kř. U kapucínů **koncert** folkové skupiny Marienky.
- 12.9. **Znojenské vinobraní** ve 12 h u sv. Mikuláše slavnostní mše sv. na poděkování za úrodu a uctění P. Marie Chlebové v 17 h u sv. Mikuláše **sváteční koncert** – Znojemský komorní orchestr;
- 13.9. v 15 h v Popické kapli **měsíční modlitba za víru v příhraničí**; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory.
- 16.9. v 18 h u sv. Mikuláše koncert (součást akce Znojemský hrozen).
- 19. – 20.9. u příležitosti 20. výročí svatořečení Anežky České a následného pádu železné opony **slavnost Setkání na hranici** na proboštství ve Znojmě – Hradišti. Podrobné informace na nástěnkách

nebo tel.: 728 272 760, nebo e-mail: eva.balikova@seznam.cz

• **27.9.neděle s návštěvou Sv. Otce;** mše sv. u sv. Mikuláše v 17 h, u sv. Kříže v 18 h.

• **28.9. sv. Václava:** mše sv. pouze u sv. Mikuláše v 17 h – kostel sv. Jana Kř. u kapucínů bude opět otevřen po opravě 29.9. tak jak to bylo zvykem: v neděli v 11 h a ve všední dny v 8 h a v pátek v 17 h.; **u sv. Kříže** budou mše sv. v 6.45 a 18 h. Mše sv. ke cti sv. Václava bude v **Louce** v pondělí 28.9. v 18 h večer. Vzhledem k papežské návštěvě a s tím

souvisejícím programem se v Louce nebude ve velkém slavit pouť ke sv. Václavovi.

• **29.9. svátek sv. archandělů** – v 18 h bude v kostele sv. Michala poutní mše sv. Večerní mše sv. u sv. Kříže ten den nebude.

• 1.10. ve 20 h u sv. Mikuláše hodinová **adorace** před 1. pátkem

• 2.10. **první pátek** – od 14 h u sv. Jana Kř. u kapucínů adorace

• 3.10. **první sobota** – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách v 18 h; autobus ze Znojma v 17 h.

Kurz víry na faře u sv.Mikuláše pokračuje 20.9. a 11.10. v 18 h

Maminky s malými dětmi

Pravidelná střední **setkávání maminek s malými dětmi** na faře u sv. Mikuláše bude pokračovat i v novém školním roce v pravidelném čase od 9 do 12 hodin. První setkání bude 2.9.2009.

„Náctileté“

Každý pátek v 18 h bude na faře u sv. Mikuláše **schůzka „náctiletých“ děvčat.**

Změny v loucké farnosti

V měsíci srpnu došlo v loucké farnosti ke změně – otec Josef po 2 letech u nás odešel na nové místo do premonstrátské komunity v jižních Čechách v Milevsku. Na jeho místo přichází z Říčan u Prahy otec Lukáš. Otcí Josefovi děkujeme za jeho působení zde a na novém místě přejeme vše nejlepší. Otce Lukáše zde srdečně vítáme.

O kázání a deštnících

Kazimierz Wójtowicz

Jednoho dne káral jeden kazatel své ovečky slovy:

„Bratři a sestry, vaše nevěra si už koleduje o skandál! Shromáždili jsme se tu, abychom prosili Boha po dlouhém období sucha o déšť. A co to vidím? Ani jeden z vás nemá s sebou deštník!“

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing.Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
Tisk POLYGRAF Znojmo
